

расть, гдѣто е и погрѣбенъ. Откакъ присѣтствувалъ на погрѣбение-то на брата си, Методий се вжрналъ въ Панония; той билъ посветенъ отъ папа-та за панонски епископъ, ала, поради нови сплетни отъ нѣмско-то духовенство, власти-тѣ го заточили въ Германия, гдѣто се бавилъ около три години. Когато се поизмѣнили обстоятелства-та, моравци-тѣ пакъ испѣдили нѣмско-то духовенство и повикале Методия. Съ позволение отъ папа-та, Методий дошълъ въ Моравия и въ града Велеградъ билъ провѣзгласенъ за моравско-панонски архиепископъ. Нѣмско-то духовенство пакъ наклеветило Методия прѣдъ папа-та, затова Методий пакъ ходилъ въ Римъ и се вжрналъ въ Моравия оправданъ и упълномощенъ отъ папа-та да управлява всичка-та Моравска Черкова. Нѣмско-то духовенство го наклеветило и прѣдъ цариградския патриархъ, та Методий ходилъ и въ Цариградъ, отъ гдѣто се вжрналъ тоже оправданъ. Най-сѣтне, слѣдъ многогодишни теглила, трудове и работение, Методий се поминалъ на 6-й Априлия 885 г. Методий оставилъ повече отъ 200 души ученици отъ духовно звание. Когато умиралъ, той имъ заръчалъ да избержтъ за неговъ замѣстникъ ученикъ-тѣ му Гораздъ, който билъ моравецъ, ала неприятели-тѣ му се възпротивиле, та за намѣстникъ на Методия избрале нѣмеца Вихингъ. Тогава нѣмци-тѣ, гонители на словенско-то учение, хванале главни-тѣ Методиеви ученици: Климентъ, Гораздъ, Наумъ, Лаврентий, Константинъ, Ангеларий и Савва, затвориле ги въ тъмница и, слѣдъ като ги тежко мѣчили, испѣдили ги изъ моравска-та земя. Нѣкои отъ тѣхъ биле отишле въ Моравия заедно съ Кирила и Методия.

Слѣдъ много теглила, Методиеви-тѣ ученици по разни пѣтица пристигнале въ Бѣлгария. Най-напрѣдъ се спрѣле въ Бѣлградъ, сегашната сѣрбска столица ⁽¹⁴⁾. Бѣлгарский управитель, войвода Боритаканъ, ги посрѣщналъ и испратилъ до царя въ Преславъ. Царь Борисъ ги приелъ съ голѣма честь; той имъ се още повече зарадвалъ, когато му обадили, че тѣ носжтъ отъ Моравия, написани съ словенски писмена, Старий и Новий Завѣти, Часословъ, Служебникъ, Парамейникъ, Требникъ, Осмогласникъ, Кормчие-то, и живо-тоописания-та на нѣкои пустиножители. Всички-тѣ тия кни-

⁽¹⁴⁾ Тогава Бѣлградъ и по-голѣма-та часть отъ сегашно-то сѣрбско кралевство сѣ биле въ предѣли-тѣ на бѣлгарска-та държава